

Slobodan Zubanović

DNEVNIK SPOREDNIH PRIZORA

Kuća je ono što se iz nje vidi.
Ljubomir Simović

PREDGOVOR

PROSTA PROZORSKA VEŽBA

Moj zadatak je da gledam.
I pišem tako. Pod jedan.
To znači da se ogledam
u svemu. Ono što vredan
baštovan pruža brazdi.
Grobar tek pristiglom.
Kelner onom što bazdi.
Krojač prstu pod iglom.

PONEDELJAK

ODAVDE

Odavde vidik nema kraja.
Nadu ostavlja tvom oku.
Vozovi prozora stoje u šoku
dok promiču senke beskraja.

ZOVEM TE POSLE

Ako te zovem pre biće prekasno.
Ne znam šta sve donosi posle.
Zvaću te kasnije, to je jasno.
Ne. Bolje sad. Reči da se uposle.

SUTRA ĆE BITI HLADNIJE

Oblaci su pravi poderanci.
U ritama leluja njihovo telo.
Kad sutra ogrnu drugo odelo
duša njihova biće opet ista.

UTORAK

SAVET

Dokopaš li se prizora novog
ako gledaš kroz prljavo okno
nemoj da te zaplaši scena tog
života nepoznatog. Njegovo dno.

STAROGRADSKI SKITNIK

Ja sam jedan od prozora u hodu.
Pazi, ne drži me više mesto.
Još tačnije senke u mimohodu
večeri i jutra prate me često.

KOD „DON GEDŽE”

Ovo je dobar komad poezije.
Lepo začinjen. Pečen. Hrsrav.
Ovaj što hoće da na njega liči
presoljen je i previše krvav.

SREDA

DRINKS

Popijmo samo po jednu sad.
Ne misleći na sve one čaše
što nas nisu mimoišle dosad.
Još sabiraju sve misli naše.

PLAY

Svud i sve večite su igre
kad se ljudi najviše ističu
vrzmajući se svetom kao čigre
dok ne ostanu sami uz priču.

RELAX

Jedan labud jedva pluta rekom.
Izgleda javlja od rodbine nekom
da isplivava u poslednji čas.
Stalno ponavlja: pij, igranj, relax.

ČETVRTAK

JUTROŠNJI PLJUSAK

Za N. V.

Ako su prozori zaista reči
kako je zapisano u pesmi
video sam šapat na oknu.
Pogled se ne može poreći.

KOMŠIJSKA

Krišom đubre da spusti ima
u kontejner prepunjen do guše.
Osvrće se. Kao da nekog zanima
da li baca i smeće svoje duše.

RADOVI U TOKU

Kanim da završim pismo.
Stih i tek poruku neku.
Virim napolje. Sve ide
uz oblak. Ulica niz reku.

PETAK

PROZOR IZ PESME

Zaustavljam zamah i uzimam žilet.
Na ovom mestu (samo srce pesme)
sečem polako rupu-prozor. Kaže:
„Galama upija oblak i gugutkin let.”

GLE DAM A NE VIDIM

Nekuda oblak sam tumara.
Negde sunce sija zarazno.
Nekada pogled gleda u prazno.
Nekad pesma može da umara.

ODLAZAK LISTA

Moćan još raširenih krila.
Vidim obrće se i nekud nestaje
kao ptica što se umorila.
Nevidljivo njemu snagu daje.

SUBOTA

UZ KAFU

Za G. B.

Šta god da donese nedelja,
ne brini. I to će proći.
Svaki dan je podla prelja.
Veze u svetlu. Para u noći.

SREĆNA ŠETNJA

Pljusak uhvati svet najednom.
Ne može svako pod kišobran.
Jedan par je srećom odabran.
Zagrljen senkom drvorednom.

PRE PODNE

Tako divan dan. Nepotrebna kapa.
Pored zoo-vrta iznenađenje
na pešakom prelazu. Crvenkapa.
Baka. I vuk kao priviđenje.

NEDELJA

KAŽEŠ

Sve nedelje su dosadne.
Kažeš liče na kratko ćebe.
A žališ kad bez potrebe
za njom novi dan padne.

NAPIŠI TO

Strašan je pogled
na belinu papira.

Reč lupka kao led
po oknu. Ne da mira.

ITD.

I tako dani. Uvek teku.
Ne mare ni za kog.
Vek ih predaje veku.
Oni se ne plaše tog.

POGOVOR

PROZA U PROZORIMA

Polako. Samo polako. Listaj.
Kad već tražiš detalj u priči
koja previše na strofe liči,
ne otkrivaj odmah šta blista.
Listaj zatvorenim okom.
Videćeš kao u snu dubokom
kako neko kucka u okno.
I čućeš. Reč. Potom.